

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att.: Jette Jacobsen, jet@sm.dk
Cc: vipa@sm.dk

Taastrup, den 20. september 2017

Høringssvar vedr. Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

Dansk Handicap Forbund vil indledningsvis kvittere for, at man fremlægger et lovforslag, som forbyder diskrimination på grund af handicap. Forbundet har igennem mange år påpeget det problematiske i, at vores medlemmer ikke nyder nogen beskyttelse imod diskrimination, medmindre det er relateret til et ansættelsesforhold.

Den manglende beskyttelse har blandt vores medlemmer i sig selv været et udtryk for en forskelsbehandling, og det har skabt / skaber stor forundring, at netop denne gruppe har stået uden retlig beskyttelse, når det gælder forskelsbehandling.

Det er derfor meget vigtigt for os, at få et forbud, idet det vil sende et signal i samfundet om, at mennesker med handicap er ligeværdige borgere, som man skal vise det samme hensyn, som man skal over for andre grupper.

Vores vigtigste fokus er dog, at den nye lov ikke bliver en symbollovgivning med begrænset effekt.

Derfor er der en række forhold, som vi, ligesom DH mener, bør sikres:

- 1) Forbuddet skal afspejle diskriminationsforbuddet i FN's handicapkonvention. Derfor mener vi også, at begrebet 'rimelig tilpasning' bør være centralt i loven.
- 2) Forbuddet skal omfatte tilgængelighedsområdet, idet dette er et af de områder, hvor netop vores medlemmer med bevægelseshandicap oftest oplever forskelsbehandling. (Til uddybelse af dette vedlægger vi et tillægsdokument fra forbundets bygge- og trafikpolitiske udvalg.).
- 3) Forbuddet skal sikre, at man kan få behandlet klager administrativt med mulighed for at få udbetalt en godtgørelse.
- 4) Et forbud bør følges af en større strategi for, hvordan samfundet økonomisk kan understøtte, at der kan ske 'rimelig tilpasning' og gradvis markant forbedring af tilgængeligheden og transportområdet. Dette bør ske med et hensyn til, at *loven skal anerkendes bredt i samfundet* og derfor ikke skal have uforholdsmæssig negativ effekt på andre enkeltparter. Denne betragtning

mener vi er afgørende, blandt andet fordi vi i forhold til forbuddet imod diskrimination på beskæftigelsesområdet har set, at virksomhedernes angst for sagsanlæg (mytedannelse) har medført tilbageholdenhed i forhold til at ansætte mennesker med handicap (se i øvrigt vedlagte anbefalinger fra bygge- og trafikpolitisk udvalg).

Med udgangspunkt i ovenstående samt vedlagte tillægssdokument støtter vi op om DH's udkast til høringsvar.

Med venlig hilsen

Susanne Olsen
landsformand

Uddybende tillæg fra bygge- og trafikpolitisk udvalg

At udforme en antidiskriminationslov uden at medtage den fysiske tilgængelighed, giver ingen mening for mennesker med bevægelseshandicap, som er afhængige af at kunne bevæge sig frit uden at støde på fysiske forhindringer. I vores optik bør en antidiskriminationslov være fremadrettet og fremtidssikre ligestillingen og være langt mere ambitiøs.

En antidiskriminationslov skal efter vores mening fungere i tæt samspil sammen med de andre lovgivninger.

Lige nu har vi Bekendtgørelse 1250, fra december 2004, som omhandler krav til ombygninger, og som langsomt fremtidssikrer tilgængeligheden, men i det nye BR 18 er det uklart om bekendtgørelsen stadig er med.

For nylig så vi, at kravet om, at niveaufri adgang til nybyggede huse forsvandt, noget der vil opleves som diskriminerende på sigt og heller ikke fremtidssikrer muligheden for et selvstændigt liv på lige fod med andre, som FN's handicapkonvention har som et princip.

Hvis antidiskrimination skal virke, skal den gælde for samtlige sektorer som noget overordnet – ikke mindst til transportområdet, hvor mennesker med handicap oplever det som diskriminerende, at de ikke kan benytte den kollektive trafik ved egen hjælp, da hele sektoren investerer i løsninger, der kræver, at man har en ledsager eller en personlig hjælper med.

Det er vigtigt, at en antidiskriminationslov gennemsyrrer samtlige love – herunder også bygningsreglementet og lovene for trafikelskaber etc.

Vi frygter, at en antidiskriminationslov, hvor tilgængeligheden ikke er medtaget, ikke vil fungere i praksis for mennesker med et bevægelseshandicap. Det nuværende udkast til forbud mod diskrimination indeholder ikke nogen pligt til at yde tilpasning i rimeligt omfang for de særlige behov, som personer med handicap måtte have.

I sommer kunne man via pressen læse en historie om en ung kvinde, som sad i kørestol, som ikke fik adgang til et podium med de andre elever, da hun skulle modtage sit eksamensbevis. En sag, der rystede mange borgere, men den nye lov sikrer ikke, at skolen sørger for en rampe næste gang, en elev i kørestol skal have sit diplom.

Vi mener, at et krav om rimelig tilpasning er nødvendigt.

Vi er bekendt med, at frygten for store økonomiske udgifter har betydet, at man ikke har medtaget tilgængelighed i lovudkastet, men vi mener, at man kan lovgive sig ud af det ved, at pligten til at yde tilpasning i rimeligt omfang skal indeholde en begrænsning og fx ikke må være urimeligt byrdefuld for den, som skal opfylde den, og på den måde sikre, at ingen vil kunne kræve noget, som vil være urimeligt omkostningsfuldt.

Vi foreslår i lighed med Institutet for Menneskerettigheder (IMR), at Folketinget starter med at indføre forpligtelsen på begrænsede områder. Fx som en start at den kun gælder for offentlige myndigheder, skoler og på uddannelsesområderne på grund af deres store betydning. Offentlige myndigheder er allerede forpligtede til at yde tilpasning i rimeligt omfang i kraft af god forvaltningsskik, lighedsgrundsætningen, den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN's Handicapkonvention. Et krav om rimelig tilpasning vil derfor ikke være en ny forpligtelse, men et spørgsmål om at sikre effektiv overholdelse af et eksisterende krav.

Alt i alt er det ekstremt vigtigt, at Folketinget i den nye lov om forbud mod diskrimination sikrer en pligt til tilpasning i rimeligt omfang.